

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ०९ ॥

॥ कृष्ण चरीत्र-ज्ञान ॥

॥ निरसनसह जुनी ओवी ॥

॥ भुललीसे वस्तु ॥

॥ भुललीसे वस्तु ऐसा । योगी बोलला ।
ऐरणाच्या संग उघडा प्रपंच डोळा ॥

॥ करून प्रपंच राहयं गा । परमात्मा संग ।
डोळ्याची बाहुली कैसा पाहते रंग ॥

॥ ज्यानं पाहीला रंग तो काय । रंगात मिळाला ।
अढळ पद कैसे मिळाले । धुव बाढळाला ॥

॥ करून गणाची पुजा ब्रह्मा विष्णु शंकर ।
सत्रावी तलावावर कैसे उगवले फुल ॥ ०४ ॥

॥ करून गणाची पुजा सातव्या मुक्कामी गोला ।
तिरलोक्याचा मालक धनीदेव पाहीला ॥

॥ तिरलोक्याचा मालक धनीदेव पाहीला त्यानं ।
निरशुन्यावर बसुन अवधे न्याहरे तिरभवनं ॥

भजने :- ॥ निरशुन्या मध्ये तो भगवंत । निराकार होता ।
तुमच्या बिना कोणी नाही बापा मोक्षाचा दाता ॥

॥ निरशुन्याहुन आले भगवंत । मिर्त लोकात ।
सावंग पुरी अवतार धरला । अहीनाच्या ईथं ।

॥ निरशुन्यावर विहीर खोदली । कोण होता वनमाळी ।
सावंग नगरी बाग लावला । पिकल्या सत्वाच्या केळी ॥

-: निरसनसह शब्दार्थ/चरणार्थ निरसन :

वस्तु :- आत्मा । **ऐरण** :- देही, काया, कजवा, कुडी । **संग** :- सोबत ।

प्रपंच :- आत्मा व देही चा संसार । **राहयं** :- राहने

भुललेशी वस्तु :- तिरगुणी मायेन आपल्या गुणांचा प्रापंचिक वाजार या देहीत भरवला आहे. या वाजाराचा सौदा तिरगुणांनी घेतला आहे. या वाजारामुळे ईथे हा जीव/वस्तु आर्वुस-निर्वुस होवुन भुलला भांगावलेला आहे. खतः अखत्यार असुन तो या देहीचा मुक्यार झाला आहे. आता कधी होईन हा आत्मा/वस्तु या देहीचा सरदार ? हे देही ! प्रपंच कातत कातत का भुललीसे ही आदीपुरुषाची अत्यंत प्रिय वस्तु ? ज्या वस्तु पासुन देहीत चैतन्य ज्योत उभी आहे ती वस्तु का भुललासे ? ऐसा हा कृष्ण अवधुत योगी बोलला.

ऐरणाच्या संग उघडा प्रपंच डोळा :-

भजने :- ॥ खाली ऐरण वर घणं । यामध्ये हिरा ठेवला कंचन ॥

॥ वरतुन घणांचा टपोरा हाणला । यामध्ये हिरा मोलाशी आला ॥

॥ ऐसे हिरे झाले वहु । ऐसा लाल देवा कुठे पाहु ? ॥

॥ देवा तुयाघरी हि-यांची खाणं । या हि-यांची पारख, नाही केळी कोण ॥

॥ तुम्ही उभे देव । हे हिरे आम्हा चांगले दाव/दाखवं ॥

ज्या प्रमाणे लोहार हा खाली ऐरण ठेवुन त्या ऐरणावर तप्त लोखंड ठेवुन त्या लोखंडावर घनाचे टपोरे मारत मारत लोखंडाला ईच्छित आकार देतो, त्याच प्रमाणे ईथे या देहीला ऐरण संबोधुन, या ऐरणाच्या संग सत्संस्कार चा घन घेवुन, या घनाच्या टपो-याने ऐरण व घण मध्ये ठेवलेल्या आत्मरूपी हि-यावरील विकारांची काजळी दुर करत जावे. सत्संस्काराच्या घनाने सतत टपोरे देत देहीच्या आत्मावर आलेले विकारी गुणांचे कलंक काढत हा आत्मरूपी हिरा मोलाशी आणावा. या हि-याला देहीच्या विकारापासुन निश्कलंकी

ठेवा. त्याला निश्कलंकी ठेवण्यासाठी देहीतील एक एक कलंकी विकार हे सत्संस्काराच्या घनाचे टपोरे मारून दुर करावे. देहीत निश्कलंकी मांडणा करत जावे. मग पहा धिराईने या हिंयाची महीमा !

देहीत निश्कलंकी मांडणा करण्यासाठी सर्वप्रथम तुम्ही असे मानावयास पाहीजे की : मी देही नसुन आत्मा आहे. या देहीवर आत्म्याचे राज्य आहे. असे जाणुन शुद्ध सत्त्व गुणांनी युक्त असलेली उच्चत्तर अशी बुधिं ठेवावी. उच्चत्तर अश्या बुधिं व्वारे या बुधिंच्या खालच्या स्तरावर असलेल्या मनाला प्रथम ताव्यात घ्यावे. त्या ताव्यात आलेल्या मनाव्वारे इंद्रियावर संयम ठेवावा. आणी काम कोध लोभ मोह मत्सर अंहं ईत्यादी मन व देहीच्या षटविकार व तिरगुणांना दुर करत करत, या देहीवर आत्म्याचे राज्य चालु दयावे लागेल. या आत्म्याला या देहीचा सरदार वनवुन देही व आत्म्याचा संसार करावा लागेल. आत्मपुरुषाचे गिरजा देहीवर वर्चस्व ठेवुन, देह जीवाचा प्रपंच चालवावा लागेल.

देह जीवाचा प्रपंच चालवण्यासाठी नका सोडु हो तुम्ही घरदार ! आपला प्रपंच करून परमार्थ साधत देह जीवाचा प्रपंच सुध्दा चांगले डोळे उघडून करा. भौतिक व आध्यात्मीक देह-जीव असे दोन्ही प्रपंच साधत तुमचे व्यवहार करत सत्याला भजत सिदाईने चालावयाचे आहे. आत्मपुरुषाची प्रकृति ही राजहंसाप्रमाणे असल्यामुळे त्याला शुद्ध सत्त्व सार चे भोजन लागते. ते भोजन या देहीवर शुद्धसत्त्वचे संस्कार करत त्याला दयावे.

याकरीता मनाचा निर्धार करा पक्का ! आणी सत्याकडे ज्ञान दृष्टी ची नजर वळवा. ज्ञान दृष्टीचा डोळा उघडून पहा भक्तीचा जिव्हाळा ! सत्य आंगी येवुन देव कळेल. तुम्हास कळुन येईन की : स्वदेहीतच तो परमात्मा आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन उभा आहे. या जवळ उभा असलेल्या जगजेठी योगेश्वर ला आधी नमन करावे. ठाई ठाई त्याचे रूप दिसेल. त्याच्या व्वारे तिरगुणी मायेचा पडदा खोलल्यानंतर, या देहीच्या तिरभवनामध्ये हरीचा उजाला दिसेल. मग या उजालात नविन त्रिगुणातीत डोळ्याची वाहुली कैसा गुणातीत रंग पाहत आहे. हे तुमचे तूम्हालाच कळुन येईन. या चौथ्या शुद्धसत्त्व रंगा मध्ये ज्योत रंग आता मिसळून घ्याहो ! पुढ सुखः नाही मावणार तिरभवनी ! ऐसे कृष्णाने सांगुन ठेवल आहे की : काहीतरी सार्थक करा या जन्माचं ! या रंगामध्ये ज्योत घ्याहो आपली मिसळून ! कारण की : परमात्मा प्राप्तीचा ऐकच ध्यास मनी ठेवुन ज्याने असा रंग पाहीला आहे, त्याने अढळ पद मिळवलेले आहे. धुव वाळास अढळ पद कैसे मिळाले ? हे जाणा. तो या रंगात कैसा मिळाला हेही जाणा.

अढळ पद कैसे मिळाले धुव वाळास ? :-

परमात्मा नारायण च्या मांडीवर वसने. असा एकच ध्यास धुव वाळाने ठेवला होता. आपल्या धैय ध्यास प्राप्तीकरीता तो कोणत्याही गुरु अथवा कर्मकांडाच्या मार्गे न लागता सरळ जगलात गेला. तेथे एका ठिकाणी पक्की मांड वसवुन नारायणाचा ध्यास धरून ध्यान करू लागला. त्याचे जपध्यान ईतके भारी झाले की : काही क्षणासाठी सृष्टी प्रलयसदृश स्थितीत आली. त्यामुळे नारायणाला त्याच्यासमोर चतुर्भुज रूपात उभे राहावे लागले. चत्रभुज नारायणाने त्याला स्वतःच्या मांडीवर वसवले. आणी अढळ पद दिले. ज्याप्रमाणे धुव वाळ ईतर कोणत्याही मार्गी न लागता सरळ हरीनामाच्या रंगी रंगला, त्याप्रमाणे तुम्हीसुध्दा ईतर कोणत्याही गुरु, कर्मकांड वत कथासार ईत्यादी मार्गी न जाता एकल्या हरीनामी रंगावे. त्याचाच ध्यास व ध्यान करावे. ऐसे सर्व प्राप्तिक मोहमाया सोडुन हरीनामाची किल्ली हाती घेवुन, या आदीपुरुष धन्याच्या प्राप्तीचा ध्यास धरून ध्यान करा. आदीपुरुषाला शरण

राहुन त्याच्या हरीनामात रंगुन जावे. त्यालाच आपला आदीगण गणपती मानुन त्याचीच शुद्ध मनोभावाने भजन पुंजन ध्यान सुमरन करा.

तिरलोकयाचा मालक धनीदेव पाहीला याहीन :-

जसे वर्मा विष्णु शंकर यांनी आपआपल्या स्थानी ठाणं मांडुन याच निराकारी आदीपुरुष गणाची मानसिक ध्यान व्वारे पुजा करून आत्मज्ञानी झाले व तिरलोकयाचा मालक पाहुन सत्रावी-०३/०९ तलावावर आपले देहरूपी फुल गवसुन अंम्बर झालेत, तसे तुम्ही सुध्दा या आदीपुरुष आदीगण ची ध्यान धरून आत्मज्ञानी होवुन आपले देहरूपी फुल खिलवुन अंम्बर व्वावे.

ज्या मार्गाने आदीपुरुष आदी गणा ची ध्यान धारणा व्वारे मानसिक पुजा करून कृष्णा हा सातव्या अगोचकावर-०३/०९,०९ जावुन आदीरूपाच्या मुक्कामी गोला, त्याच मार्गाने तुम्ही सुध्दा जावे. आपणही या आदीपुरुष आदी गणांचे भजन पुंजन ध्यान सुमरन करत आत्मज्ञानी होवुन सत्रावी जिवनकळा ज्योत उजलण्याकरीता प्रयत्नरत् व्वावे. निरंजन झानाचे फुल उगवावे. याच मार्गाने तिन देवांने तिरलोकयाचा मालक धनीदेव पाहीला आहे. याच मार्गाने कृष्णाने तिरलोकयाचा मालक धनीदेव पाहुन त्याला आपल्या देहभुम्मेवर अवतरले आहेत. याच चौध्या शुद्ध सत्त्व च्या चतुर्पंती मार्गाने तुम्हीसुध्दा जावे.

तिरलोकयाचा मालक धनी देव ज्याने पिंडीत पाहीला त्याने वर्मांडाचा परमात्मा जाणला. ज्याने परमात्मा जाणला तो काय तिरगुणांच्या शुन्याकडे पाहणार ? तो शुन्याकडे न पाहता निरशुन्याकडे पाहत निरशुन्य होवुन निरशुन्याच्या धन्या जवळ वसुन अवघ तिरभवन तिरलोक न्याहाळन. अवधुत होईन. अश्याप्रकारे कृष्णाजी अवधुत झाले. आणी जगाला सिद्ध करून दाखवले की : तुम्ही सुध्दा अवधुत म्हणजे निर्गुण निरशुन्य होवु शकता. याकरीता फक्त चतुर्पंती हरीनामी राहुन निश्कलंकी मांडणा या देहीत करावी लागेल. चतुर्पंती हरीनामाची किल्ली हाती घेवुन झान दृष्टीने तुरिया/चौध्या अवरथेतील निरंजन झानाचे व्वार खोला. आणी चतुर्पंती निरंजन झानाचा साठा घेवुन त्याच्या वळावर देह-जीवाचे लग्न लावण्यासाठी निर्भयतेने शुरविर खेत्री प्रमाणे विकारांशी लढा. कृष्णाची सिदाईची सेना तुमच्या साहयास येईन. साक्षीने आत्म्याला फक्त जाणायचे ! त्याला चतुर्पंती हरीनामाची उच्चत्तर गोडी लावायची आणी हरीनामी राहुन ‘॥ आम्ही सुखाचे हरी तुया गा रुपाचे । गिण्यान भजतो मायवापा तुमचे ॥ सुखासाठी भजलासे हरी । सुख दयाहो महाराजा देहीवरी ॥‘ असे विनवत नित भजन पुंजन ध्यान सुमरनी राहत सुखःशांती व समाधान मिळवत त्याला गवसायचे ! आणी याच कृष्ण मार्गि राहुन चतुर्पंती हरीनामाच्या वळावर देही शक्तीला त्याच्यापर्यंत नेवुन शिव-शक्तीचे स्वयंवर लावायचे. मग पहा याच डोळ्यासमोर त्या मालकाचा खेळ ! एवढे जर या जन्मात जमले तर मग चुकन चौ-यांशी ! तेव्हा मग मरणार नाही वा कोणी ! नाहीतर या चिरंजीवास देह धरणीत वसना आणी वाहेर जावुन देहीला मसना देत, पुढचा जन्म प्रयत्न करण्यासाठी ठेवलेला आहेच. भ्रष्ट न होता प्रयत्न करण्याची नित संधी देण्यासाठी वरी केली सोय या देवरायानं !

कृष्णाजीने या चतुर्पंती वाणी व्वारे देह-जीवाचे लग्न लावण्यासाठी काय करावे ? लग्न कसे लावावे ? देह-जीवाचे प्रेमसंबंध हरीनामाव्वारे कसे जुळवायचे ? जीवन कसे जगायचे ? कसे कर्मे करायचे ? देहीत निश्कलंकी मांडणा कशी करायची ? त्यासाठी साहय ठरणारे आचार विचार, सत्त्वुष्टिद, वोध ईत्यादी झान या वाणीत गुप्तपणे सांगुन ठेवलेली आहे. ते पहावे शोधून !

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥